

Skatteudvalget 2015-16
SAU Alm.del endeligt svar på spørgsmål 255
Offentligt

Skatteudvalget 2015-16
SAU Alm.del endeligt svar på spørgsmål 250
Offentligt

8. marts 2016
J.nr. 16-0290860

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 250 af 15. februar 2016 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL).

Karsten Lauritzen

/ Peter Bach-Mortensen

Spørgsmål

Ministeren bedes oplyse den isolerede beskæftigelsesvirkning på henholdsvis den private og offentlige sektor ved en lettelse af topskatten på 5 pct.-point. I svaret bedes beregningen tage udgangspunkt i, at selvfinansieringsgraden vurderes at være mellem 27-35 pct., jf. svar på SAU alm. del – spørgsmål 19, og at det resterende mindre provenu finansieres ved et mindre offentligt forbrug.

Svar

Topskatten beregnes efter gældende regler af et grundlag bestående af den personlige indkomst (lønindkomst fratrukket arbejdsmarkedsbidrag) med tillæg af positiv nettokapitalindkomst over en grænse på 41.900 kr. (det dobbelte for ægtefæller) i det omfang summen overstiger topskattegrænsen på 467.300 kr. (2016-niveau). Som led i 2012-skattereformen forhøjes topskattegrænsen gradvist frem til 2022 til 489.000 kr. (2016-niveau), svarende til ca. 531.500 kr. i lønindkomst før fradrag af AM-bidrag.

Topskattesatsen er 15 pct., men det skrå skatteloft på hhv. 51,95 pct. for personlig indkomst og 42,0 pct. for positiv nettokapitalindkomst kan medføre nedslag i topskatten, hvorved topskattesatsen for mange topskatteydere reelt er lidt mindre.

En reduktion af topskattesatsen på 5 pct.-point skønnes at medføre et umiddelbart mindre provenu på 5,2 mia. kr. (i 2016-niveau med udgangspunkt i skattereglerne efter 2022, hvor skattereformen fra juni 2012 er fuldt indfaset), jf. tabel 1. Reduktionen af topskattesatsen skønnes – med betydelig usikkerhed – at indebære en forøgelse af arbejdsudbuddet (og på sigt en tilsvarende effekt på beskæftigelsen) svarende til i størrelsesordenen 3.300 fuldtidspersoner, helt overvejende som følge af en positiv timeeffekt. Efter tilbageløb og adfærd skønnes reduktionen af topskattesatsen at medføre et mindre provenu på 2,7 mia. kr., svarende til en selvfinansieringsgrad på ca. 30 pct. De samme resultater fremgår i øvrigt af Finansministeriets besvarelse af FIU alm. del – spørgsmål 121 af 6. januar 2016.

Tabel 1. Arbejdsudbudsmæssige konsekvenser af en reduktion af topskattesatsen på 5 pct.point (2022-regler)

Umiddelbar virkning	Provenuvirkning Mia. kr. (2016-niveau)		Arbejdsudbud Fuldtidspersoner
	Efter tilbageløb	Efter tilbageløb og adfærd	I alt
-5,2	-3,9	-2,7	3.300

Anm.: Forudsat parallel reduktion af det skrå skatteloft for personlig indkomst. Der er set bort fra eventuelle deltagelseseffekter, der vurderes kun at have marginal betydning ved en topskatteændring.

Kilde: Egne beregninger på lovmodellen baseret på 2013-data fremskrevet i overensstemmelse med forudsætningerne i Økonomisk Redegørelse, december 2015.

Den afledte effekt på arbejdsudbuddet opgøres som udgangspunkt samlet og ikke fordelt på hhv. den offentlige og den private sektor. I beregningen af de afledte provenuvirkninger antages det, at den offentlige lønsum isoleret set ikke påvirkes af de afledte adfærdsvirkninger. Det indebærer, at et øget timearbejdsudbud (øget arbejdstid) blandt ansatte i den offentlige sektor som udgangspunkt forudsættes neutraliseret via en nedbringelse af

(eller mindrevækst i) antallet af personer beskæftiget inden for den offentlige sektor, således at det samlede antal arbejdstimer i den offentlige sektor er uændret.

Den afledte dynamiske provenuvirkning på de offentlige finanser, som skønnes at udgøre ca. 1,2 mia. kr., forudsætter således en uændret offentlig beskæftigelse opgjort i timer og dermed uændret offentligt serviceniveau mv.